

IN DIT NUMMER o.a. > EVENVOORSTELLEN: LIESBETH VAN DER GEEST > LOSLOOPGEBIED DE HULLENBERG > GOUDJAKHALS EN WASBEERHOND > WAT KOSTEN HUIDDIEREN? > VANGACTIE SCHILDPADDEN > MAAK VAN JE KAT GEEN ZWERFKAT: CHIP! > TIPS OM EGELS IN JE TUIN TE HELPEN > TIPS VOOR HET HERKENNEN VAN VOGELS > TIPS VOOR VOGELS VOEREN IN DE WINTER

DIERENAMBULANCE

NEDERRIJN

nummer
winter 2023
jaargang 35

41

35^e jaargang, Nummer 41, winter 2023

Dit magazine is een uitgave van de onafhankelijke Stichting Dierenzorg Nederrijn dat gratis wordt verspreid onder donateurs, dierenartsen en ten bate van PR.

Adviesprijs losse nummers: € 4,50

Werkgebied:

Gemeenten Renkum, Rhenen en Wageningen

Contactgegevens:

Centrale meldpost/kantoor:

Sportlaan 12, 6866 NA Heelsum

Telefoon: 06 53871861 (24 uur per dag)

0317 314141

Email: info@danederrijn.nl

Website: www.dierenambulancenederrijn.nl

Openingstijden centrale meldpost:

dagelijks 9.00 uur tot 17.30 uur

Telefoontje vooraf gewenst

Donaties en giften:

IBAN: NL 91 ABNA 0501675647

ANBI-status

CBF erkend

KvK 64399648

Bestuur:

Ben Jansen - voorzitter

André Hartman - secretaris

Izak Mauritz - penningmeester

Wilma Henderikse - algemeen bestuurslid

Dick Quint - algemeen bestuurslid

Coördinator:

Wilma van den Boogert

Redactie:

Wilma van den Boogert

Wilma Henderikse

Lindie Nieuwenhuizen

Tineke Pleijsier

Met bijdragen van: Esther Meijer, Rinus van der Molen, Irene Verhagen, Paula Westerman

Foto's:

Met dank aan:

Foto omslag: Esther Meijer

Foto's: Anandi Visser, Esther Meijer, Hanneke Roeper, Mart Spijker

De foto's in dit magazine zijn eigendom van de fotografen en mogen niet zonder toestemming worden gebruikt.

Plaatsing van ingezonden artikelen en advertenties geschiedt buiten de verantwoordelijkheid van bestuur en redactie. Wij houden ons het recht voor advertenties en ingezonden stukken te weigeren. Overname van kopij is toegestaan met bronvermelding.

Uitgever: DNB Groep B.V.

Postbus 204

9600 AE Hoogezand

www.dnbgroep.nl

De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Niets uit de advertenties mag worden gekopieerd en/of verspreid zonder schriftelijke toestemming van de uitgever.

DIERENAMBULANCE

NEDERRIJN

1

VAN DE REDACTIE

Dit magazine is een bijzondere uitgave. Want in dit nummer leggen we uit hoe enorm belangrijk donateurs en sponsors voor onze dierenambulance zijn. Nét zo belangrijk als vrijwilligers die dag in dag uit belangeloos, maar met enorm veel passie en inzet, zieke en gewonde dieren ophalen en zoekgeraakte huisdieren weer terugbrengen bij hun baasje. Omdat ze houden van dieren. Maar hulp verlenen aan dieren is zonder de steun van sponsors en donateurs niet mogelijk. Sponsors en donateurs helpen ons dieren te helpen.

We laten zien waar we als dierenambulance mee bezig zijn. We schrijven over verschillende acties die we hebben uitgevoerd. Weliswaar is de herfst aangebroken en ligt de winterperiode in het vooruitzicht, dus dat betekent ook dat we de drukste periode van het jaar, met heel veel meldingen, achter ons laten. Daarover kunnen we veel vertellen. We laten ook een van onze vrijwilligers aan het woord, die uitlegt wat haar heeft gedreven om bij de dierenambulance te gaan werken en hoe ze ontdekt heeft hoe enorm veel werk alle collega's voor én achter de schermen verrichten. In een exclusieve editie van de rubriek Gespot geven we het woord aan fotograaf Esther Meijer, die vertelt over de bijzondere fotoreportage die zij maakte over de liefde en aandacht waarmee vrijwilligers bij de dierenambulance hun werk doen.

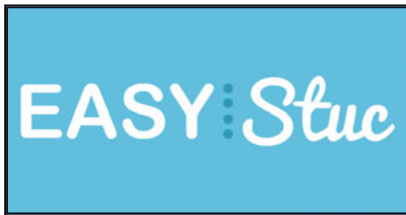
We lichten verder toe hoe belangrijk sponsors en donateurs voor onze organisatie zijn en we laten hen ook zelf aan het woord. En we leggen uit met welke campagne we bezig zijn om nieuwe donateurs en sponsors te werven. Met alle giften, groot en klein, zijn we enorm blij en elke bijdrage wordt goed besteed. Wij helpen dieren, help jij ons? Of toch liever meehelpen als vrijwilliger? Neem ook dan contact met ons op, want gemotiveerde vrijwilligers zijn altijd welkom!

HULP NODIG? BEL 0653871861

INHOUDSOPGAVE:

ONZE SPONSORS	2
BESTUURSNIEUWS	3
EVEN VOORSTELLEN: LIESBETH VAN DER GEEST	4
SPONSORNIEUWS: TUINCENTRUM DE WILDERNIS	6
SPONSORNIEUWS: JENNY GROENEWEG	7
WAAROM?	8
LOSLOOPGEBIED DE HULLENBERG	10
GOUDJAKHALS EN WASBEERHOND	12
WAT KOSTEN HUISDIEREN?	14
WERVINGSACTIE VOOR EXTRA DONATEURS EN SPONSORS	16
VANGACTIE SCHILDPADDEN	18
GESPOT	20
MAAK VAN JE KAT GEEN ZWERFKAT: CHIP!	22
TIPS OM EGELS IN JE TUIN TE HELPEN	24
TIPS VOOR HET HERKENNEN VAN VOGELS	26
TIPS VOOR VOGELS VOEREN IN DE WINTER	29
ONZE PARTNERS	31
DONATEUR WORDEN OF EEN GIFT DOEN	32
TARIEVEN EN BELANGRIJKE TELEFOONNUMMERS	32

Elst

Rhenen

Wageningen

DIERENAMBULANCE
NEDERRIJN

Heelsum

Oosterbeek

3

BESTUURSNIEUWS ANDERS DAN ANDERS

De herfst is in volle gang met prachtige herfstkleuren die dit jaar veel later zijn te bewonderen dan andere jaren. We zullen eraan moeten wennen dat klimaat en weer veranderen. We maken het op dit moment zelf mee. En de natuur verandert eveneens. Sommige soorten gedijen goed bij warm weer, andere kunnen onvoldoende voedsel vinden. Wie zich niet kan aanpassen aan de veranderende omstandigheden, loopt de kans te verdwijnen.

Normaliter laten we in de herfst een drukke tijd achter ons met veel opgehaalde vogels, eekhoortjes, egels en andere

dieren. Als de natuur tot rust komt belandt ons werk ook in een rustigere periode. Tijd voor reflectie en tijd om datgene aan te pakken wat door de voorjaars- en zomerdrukke is blijven liggen. Terugzien op het afgelopen jaar en nadenken over waar we ons werk nog verder kunnen verbeteren.

Dit jaar is dat anders. Dit keer is er geen tijd om een stapje terug te doen. De Dierenbescherming heeft ons verzocht de diensten van Dierenambulance Gelderse Vallei in de gemeente Ede over te nemen. Dat is voor ons goed nieuws omdat we door noodgedreven al langer ritten in de

regio Ede voor onze rekening namen, zonder dat we daarvoor een financiële vergoeding kregen. Dat kan niet eindeloos doorgaan. Maar het betekent natuurlijk ook dat we tot die tijd veel voorbereidingen in organisatorische zin moeten treffen en op zoek zijn naar nieuwe vrijwilligers.

Tegelijkertijd zijn we bezig met een campagne om nieuwe donateurs en sponsors te werven. Hulp verlenen aan dieren kost immers veel geld en dat is vanzelfsprekend dubbel en dwars van toepassing als voor meer dieren in een veel groter werkgebied uitgereden moet worden. Wat veel mensen niet weten is dat we als dierenambulance onze eigen inkomsten moeten verwerven om dieren te kunnen helpen. Onze penningmeester legt elders in dit magazine de campagne verder uit.

Kortom, er is veel aan de gang en veel werk aan de winkel voor onze dierenambulance. We hebben dit jaar weer met zijn allen ons best gedaan om dieren die hulp nodig hebben te helpen en we gaan daar onverdroten mee door. We hopen de komende tijd veel nieuwe collega's te kunnen verwelkomen en op ieders steun te kunnen rekenen. Doe je ook mee?

LIESBETH VAN DER GEEST

“WE BEGRIJPEN NOG ZOVEEL NIET VAN DIEREN EN WE GAAN ER VAAK VERKEERD MEE OM. MAAR WE KUNNEN ER ZOVEEL VAN LEREN.”

Ik woon in Wageningen, ben getrouwd. We hebben een hond en een kat, en twee paarden. Dat zegt natuurlijk al iets over waarom ik in dieren ben geïnteresseerd. Ik werk full-time aan de Willem de Kooning Academie (kunstacademie) in Rotterdam, al 20 jaar. Als manager ben ik verantwoordelijk voor alle werkplaatsen, zoals hout, keramiek, beeld en geluid, maar ook digitale technieken en het bio lab, waarin we kijken naar de ontwikkeling van nieuwe materialen.

Iets betekenen voor dieren

Werken in de dierenhulpverlening speelde al langer door mijn hoofd. We begrijpen nog zoveel niet van dieren en we gaan er vaak verkeerd mee om. Maar we kunnen er zoveel van leren. Zo heeft een goede trainster mij geleerd om mijn hond veel beter te 'lezen'. Niet de hond maar ik werd getraind, heel leerzaam. Geloof dat ik een artikel in de krant las over de dierenambulance en later een folder in de bus, waardoor ik me realiseerde dat dit weleens iets voor mij zou kunnen zijn. Dat ik iets kon betekenen voor dieren.

Ik bedacht dat ik wel veel vind, van hoe het wel of niet moet, maar dat ik er zelf helemaal niets aan deed. Maar de vraag was natuurlijk of ik met mijn fulltime baan wel een bijdrage kon leveren.

“Het is zo enorm belangrijk wat de dierenambulance allemaal doet dat ik heel graag mijn bijdrage wil leveren om dit verder uit te dragen.”

Fantastisch werk

Vorig jaar vonden we een dode kat in onze tuin. Ik belde de dierenarts en die adviseerde met de dierenambulance te bellen. Dan zouden ze de chip uitlezen en nagaan wie de eigenaar was. Ik keek er van op. Ik wist niet dat de dierenambulance dit deed. Een jonge vrouw haalde met haar collega vlot en handig de kat op. Ik dacht meteen wat een fantastisch werk! En het toeval wil dat ik op de markt dezelfde vrouw weer tegen het lijf liep, toen ze daar voor de dierenambulance folders stond uit te delen. Zij bleek ook fulltime te werken en deed eens in de veertien dagen een dagdeel dienst op de ambulance. Dus het kon wel! Zo ben ik bij de dierenambulance gekomen.

De dierenambulance doet veel meer dan je denkt

In de informatiebijeenkomst over het werken bij de dierenambulance die ik bezocht, zeiden ze dat ze heel veel vogels ophalen. Dat was een eye opener voor me, ik dacht bij de dierenambulance aan het ophalen van honden en katten. Maar

ik bleek nog veel meer niet te weten, want we doen veel en veel meer dan alleen gewonde dieren ophalen. Dieren vervoeren op bestelling, bijvoorbeeld naar een dierenarts, dieren vervoeren naar een crematorium,

gevonden dieren opsporen en weer thuisbrengen, samenwerken met de Hondenzoekgroep, het chippen van dieren. Maar ook voorlichting op scholen, zelf een magazine maken, de samenwerking met brandweer en politie, preventie, teveel om

“Wat ik zo prachtig vind aan het werken bij de dierenambulance, is het medeleven en de zorgzaamheid van mensen.”

op te noemen. En dan het werk achter de schermen, want de dierenambulance wordt niet zoals de brandweer regulier bekostigd, dus er moet hard worden gewerkt om geld binnen te halen om hulp aan dieren te kunnen verlenen. Ik was heel verbaasd dat ik dat niet wist en ook de mensen in mijn omgeving niet. Daarom vind ik het heel leuk om in een werkgroepje mee te denken over hoe we meer sponsors en donateurs kunnen vinden. Het is zo enorm belangrijk wat de dierenambulance allemaal doet dat ik heel graag mijn bijdrage wil leveren om dit verder uit te dragen.

Knop omzetten

Ik heb wel gedacht, kan ik dit emotioneel aan? Ik vind het niet fijn om een dood dier van de weg te moeten halen. Dan moet ik echt een knop omzetten. Gelukkig kan ik het wel los zien, je moet er zelf niet aan ten onder gaan. Maar dit is wel het leed dat wij mensen dieren aandoen en waar wij geen rekening mee houden. Ik vind het een fijne gedachte dat we op een andere manier toch helpen. Een deel van de vogels die we ophalen redt het niet, maar het is dan wel beter dat je ze sneller uit hun lijden kunt verlossen, ze niet eindeloos in hun ellende blijven zitten.

Medeleven en zorgzaamheid

Wat ik zo prachtig vind aan het werken bij de dierenambulance, is het medeleven en de zorgzaamheid van mensen die dieren melden. Vaak hebben ze het dier al in een doos gedaan, handdoek er in. Ook al gaat het om een gewonde merel of een gewonde duif, iedereen vraagt zich af, komt het wel goed? Ik vind het heel fijn om met mensen te werken die dit gevoel naar dieren hebben. Ik heb ook heel veel respect voor mensen die dit vrijwilligerswerk doen, met zoveel passie en warme motivatie.

SPONSOR

TUINCENTRUM DE WILDERNIS IN ACHTERBERG

Als sponsor ondersteunt tuincentrum “De Wildernis” in Achterberg, gemeente Rhenen, Dierenambulance Nederrijn in financieel opzicht.

Eén van onze gewaardeerde sponsors is tuincentrum “De Wildernis” uit Achterberg. Het in het Binnenveld gelegen tuincentrum omvat maar liefst 5000 m2 vol groeninspiratie. Het tuincentrum is ruim 50 jaar geleden gesticht door Jan van de Kolk en is uitgegroeid tot een familiebedrijf met nóg een tuincentrum in Veenendaal en bloemenzaken in Achterberg, Rhenen en Elst (Utrecht).

Dierenwelzijn

Kleinzoon Geurt is een echte dierenliefhebber en vindt het belangrijk dat de dierenambulance haar nuttige werk doet en kan blijven doen. Geurt: “Bij de dierenambulance vormen de vrijwilligers het fundament van het bestaan. De Wildernis wil dierenambulance Nederrijn daar graag bij helpen om op die

Geurt van de Kolk

Drie generaties Van de Kolk: Gert, Geurt en oprichter Jan (v.l.n.r.)

Kleinzoon Geurt van de Kolk vertelt trots over het bedrijf. Ze hebben van alles te bieden voor huis en tuin. Bloemen en planten, vijvers, gereedschappen, woonaccessoires, sfeerartikelen, kaarten, beeldjes, cadeau-artikelen en dit alles voorzien van goede adviezen van de familie Van de Kolk en hun team. De meeste klanten komen uit de regio.

manier een bijdrage te leveren aan het welzijn van dieren en de hulp aan dieren in nood”. Geurt heeft jaren terug een keer de dierenambulance moeten bellen vanwege een gewonde uil. Hij kent dierenambulance Nederrijn verder vanwege het periodiek verschijnend magazine.

Sponsoring

Geurt hoopt dat de dierenambulance mede door de sponsorbijdrage van de Wildernis voldoende armslag krijgt om de benodigde middelen zoals ambulances, materialen, etc. te kunnen financieren. Omgekeerd levert de sponsorovereenkomst met Nederrijn, via het magazine en de website van de dierenambulance, meer naamsbekendheid op voor De Wildernis in een grotere regio. Het tuincentrum hoopt hierdoor ook meer klanten uit Wageningen en Renkum te trekken. Zo is sponsoring een echte win-win situatie.

SPONSORNIEUWS: JENNY GROENEWEG

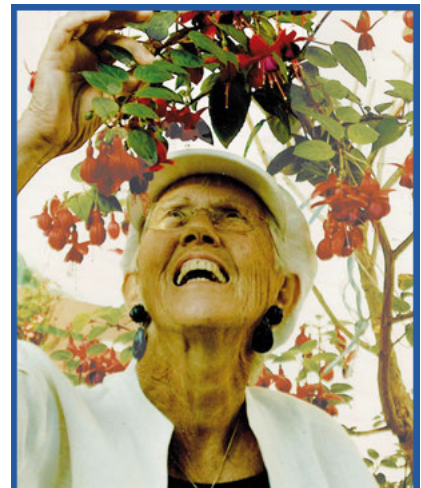
Jenny Groeneweg had tot voor vier jaar nog nooit van Dierenambulance Nederrijn gehoord. Waarom zou ze? Ze woont immers in Eelde. Dat veranderde toen haar nicht als vrijwilliger voor de dierenambulance ging werken en met enthousiaste verhalen thuis kwam. Over de dieren die zij en haar collega's redden, de mensen met wie ze samenwer-

languit op de tafel en de venterbank. Meestal komen haar vierbenige metgezellen uit het asiel of het zijn zwervkatten die kwamen aanlopen en zelf besloten bij haar te blijven. Slechts één keer heeft ze de dierenambulance moeten inschakelen. Er liepen toen zoveel zwervkatten rond haar huis. Ze kon ze immers niet allemaal opnemen!

Altijd genieten van mooie landschappen en natuur. Tegenwoordig doet ze het wat rustiger aan. Haar tuin is nu haar lust en haar leven.

Jenny Groeneweg met Binklie

Jenny heeft altijd genoten van mooie natuur en landschappen.

ken, de interne opleiding voor vrijwilligers en de efficiënte, gestroomlijnde organisatie. Jenny Groeneweg is 91, alleenstaand en heeft geen kinderen. Haar gezondheid gaat nu achteruit en daarom probeert ze haar aardse bezittingen zoveel mogelijk zelf te verdelen, nu ze nog kan.

Jenny is naar eigen zeggen "een echt kattenmens". Ze heeft altijd één of twee katten gehad, ook nu nog. Katten Friso en Binklie liggen tevreden en

Jenny was gedurende haar werkzame leven maatschappelijk werker en heeft gewerkt voor voogdijinstellingen; uithuisplaatsingen, gezinsbezoek, gezinsbegeleiding. Hulp verlenen aan kwetsbare of verwaarloosde kinderen die in moeilijke of onveilige situaties terecht waren gekomen.

Ze heeft veel gereisd in een tijd dat er nog geen massatoerisme bestond. Wandeltochten in de bergen, natuurexcursies met de KNNV, fietsen in Nederland.

De laatste tijd denkt ze veel na over hoe het moet als ze er straks niet meer is. Een nieuw tehuis voor de katten is al geregeld, als het zover is. Ze vindt het belangrijk dat haar giften goed terecht komen en het geld goed gebruikt wordt. Ze is onder de indruk van het werk van bijvoorbeeld de Dierenbescherming of Stichting AAP, die dieren uit oorlogsgebieden weghaalt. Maar ook het Drentse Landschap draagt ze een warm hart toe. En nu dus eerst een gift van 6000 euro voor Dierenambulance Nederrijn, met als klap op de vuurpijl nog eens 3000 euro! Omdat ze gehoord heeft dat deze ambulance zulk goed werk doet. We hopen dat Jenny Groeneweg nog lang onder ons zal zijn!

Waarom?

De *waarom-vraag* is altijd een lastige vraag. Het is een vraag die dwingt tot nadenken. In de rubriek 'Waarom' gaan we op zoek naar antwoorden op vragen over de natuur.

WAAROM HEEFT EEN APPELVINK ZO'N DIKKE SNAVEL?

EEN KRACHTPATSER MET EEN STERKE SNAVEL

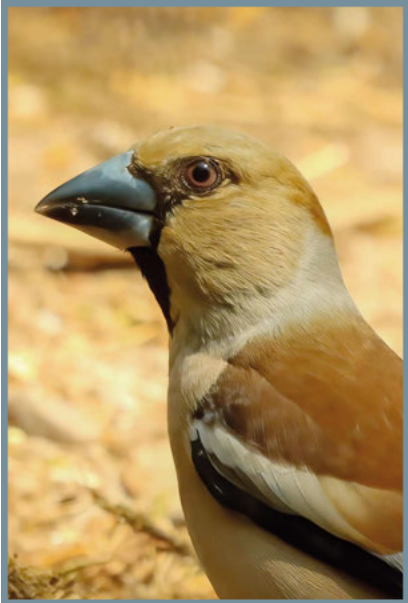

De Appelvink

De appelvink is een fraai gekleurde vink met een zware kegelvormige snavel, een dikke oranje kop en een grijze stevige nek. De appelvink is een ware

pittenverbrijzelaar. Het favoriete voedsel van appelvinken bestaat uit beukennotjes, bessen, pitten en zaden van verschillende kersensoorten.

Uit onderzoek is gebleken dat hij met zijn snavel een drukkracht van 50 kilogram kan uitoefenen. Met de krachtige snavel worden harde pitten zoals

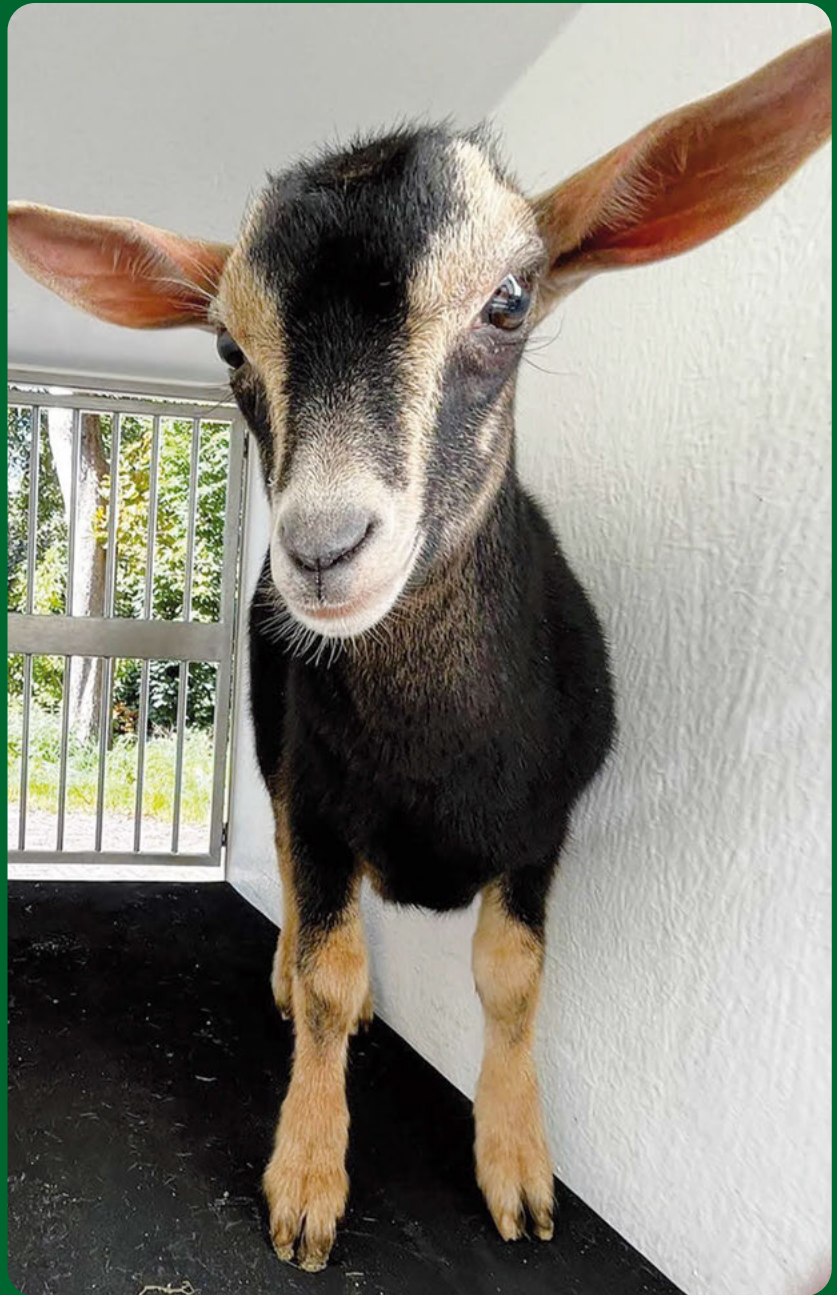
kersen- of pruimenpitten moeiteloos gekraakt. In dialecten wordt hij daarom ook wel kersenkraker, dikbek, kriekesteenbijter en pitteneter genoemd.

De appelvink broedt in loofbossen en gemengde bossen, parken en boomgaarden. Hij is tamelijk schuw en verblijft veelal in de boomkruinen, vooral in de zomer. Regelmatig kunnen appelvinken voeder tafels met zonnebloempitten bezoeken, vooral in de winter en het voorjaar.

Wanneer wij als medewerkers van de dierenambulance een appelvink moeten hanteren, zijn we extra voorzichtig. Zonder moeite kan de appelvink met zijn snavel een pink breken of elders een pijnlijke bijtwond aanbrengen. Om dat te voorkomen dragen we bij voorkeur stevige handschoenen.

Foto's Mart Spijker

GEDUMPT OP DE STADSBOERDERIJ

Een gezellige plek om te bezoeken: de Stadsboerderij in Wageningen. Maar niet voor dit kleine bokje dat daar gedumpte werd. Een van de vele gedumpte dieren waar we de afgelopen tijd een melding van kregen en weer elders hebben ondergebracht. Het was wel een hele toer om hem te pakken te krijgen.

Toevallig kregen we kort daarvoor van iemand uit onze regio de vraag of wij haar aan een geitje konden helpen. Haar geitje was net overleden en werd erg gemist. Het beestje is er liefdevol ontvangen en wordt nu lekker verwend door zijn nieuwe baasje.

PARELTJES OM DE HOEK:

LOSLOOPGEBIED DE HULLENBERG

In de rubriek 'Pareltjes om de hoek' beschrijven we unieke gebieden in onze directe omgeving, waar je kunt genieten van de natuur. Deze keer mag de hond lekker mee want we kiezen voor losloopgebied 'de Hullenberg', dat deel uitmaakt van het Bennekomse bos. Een groot en afwisselend gebied waar je heerlijk met je hond kunt wandelen en spelen.

Losloopgebied de Hullenberg ligt aan de oostkant van het dorp Bennekom en is een geliefd gebied bij hondenliefhebbers. Het gebied dankt zijn naam aan een echte 'berg', de Hullenberg, die je meteen gaat beklimmen als je vertrekt vanaf de ingang aan de gelijknamige Hullenberglaan. In die hoek van het gebied liggen ook een paar grafheuvels. Aan de noordkant van het gebied ligt landgoed de Born. Verschillende wandelpaden leiden je rondom dit landgoed.

De Born

De Born werd in de jaren dertig opgericht als een studie- en ontspanningsoord voor vrouwen. Bijzonder om te weten is dat het als vormingscentrum voor vrouwen een bijdrage heeft geleverd aan de emancipatie van vrouwen en de ontwikkeling van het feminisme in Nederland. Tot in de jaren 1990 was de Born een bolwerk voor progressieve vrouwen en waren onder meer Hedy d'Ancona, Liesbeth den Uyl, en Ien van den Heuvel er te gast.

Waarom een pareltje?

De Hullenberg is een afwisselend gebied met loofbos en naaldbos én met hoogteverschillen. De Hullenberg zelf is de grootste 'berg', maar ook achterin het bos is het terrein heuvelachtig. Een aantal grote lanen met oude eiken en beuken doorkruisen het bos van west naar oost en gaan door in het aangrenzende Oostereng. Zou je die grote lanen volgen dan kom je uit in Renkum. Met bordjes staat duidelijk aangegeven waar het losloopgebied

eindigt. Kleinere paden verbinden de grote van noord naar zuid. Ze leiden onder meer naar een groot heidegebied en een paar grasvelden. 's Zomers staat het heideveld prachtig in paarse bloei en in de herfst komen in de ochtendnevel talloze spinnenwebben tussen de heideplanten tevoorschijn. Een deel van de hei is vorig jaar afgeplagd, in de hoop op een opleving van nieuwe heideplantjes. Het gebied is rijk aan paddenstoelen.

Nestkasten met QR-code

In het losloopgebied de Hullenberg kun je veel verschillende vogels spotten. Naast de grote bonte specht zijn er opvallend veel kleine bonte spechten, die je in het voorjaar kunt herkennen aan hun snelle geklop dat lijkt op het ratelen van een naaimachine. Ook de

zwarte specht laat zich veelvuldig zien én horen. Sporadisch wordt het bos bezocht door een raaf en soms zijn er houtsnippen. Tijdens je wandeling zie je opvallend veel nestkastjes. Die horen bij het mezenonderzoek van het onderzoeksinstituut NIOO uit Wageningen. Een deel van deze nestkasten heeft een QR-code. Als je die code scant krijg je meer informatie over de koolmees en het onderzoek van het NIOO. Er leven reeën, dassen en vossen maar de kans dat je die tegenkomt is klein.

Honden los

In het bos aan de Hullenberg mogen honden het gehele jaar los. De maximale rondgang is ongeveer vier kilometer maar er zijn veel paden om het gebied te doorkruisen en je wandeling langer te maken. Natuurlijk is het belangrijk dat de hond goed onder appel staat en niet te ver de bosvakken in gaat. Zoals gezegd, zijn er reeën in

het gebied, met name in het bos dat grenst aan het losloopterrein. In het voorjaar wordt dit ook aangegeven met borden. Je kunt ook ruiters of mountainbikers tegenkomen, maar buiten de daartoe aangewezen routes die niet dwars door het gebied lopen, is dat niet de bedoeling. Er zijn geen beekjes of sloten, maar als het geregend heeft zijn de gegraven waterputten in het bos goed gevuld voor een heerlijk (modder)bad.

Waar?

Je vindt het losloopgebied de Hullenberg tussen de N782 Keijenbergseweg aan de zuidkant en de Prins Hendrikweg aan de noordkant. Aan de westkant loopt de Selterskampweg met verschillende toegangswegen naar het gebied, elk met een paar parkeerplaatsen. Veel wandelaars kiezen de Hullenberglaan als vertrekpunt. Het gebied is eigendom van Staatsbosbeheer.

GOUDJAKHALS EN WASBEERHOND

In deze serie laten we ons licht schijnen over de hondachtigen. Na de vos (*Vulpes vulpes*), vervolgen we de serie met twee bijzondere leden van de familie hondachtigen, de goudjakhals (*Canis aureus*) en de wasbeerhond (*Nyctereutes procyonoides*). De goudjakhals lijkt op een kleine variant van zijn soortgenoot, de wolf. Zoals de naam al doet vermoeden, lijkt de wasbeerhond (ook wel marterhond genoemd) erg op een wasbeer, hoewel ze niet verwant zijn. De goudjakhals en wasbeerhond lijken qua uiterlijk dus niet op elkaar, maar is dat ook op andere vlakken zo?

Vacht en voedsel

De kortharige vacht van de goudjakhals is rossig bruin tot goudrood en vooral in de winter op de rug vaak wat zwart. Het dier heeft puntige oren, een spitse snuit en weegt 10-15 kg. Dit in tegenstelling tot de wasbeerhond (5-8 kg) die kleine, ronde oren heeft, een beige-bruinachtige lange vacht met zwarte vlekken op de rug en flanken en een zwart-witte kop met zwart masker rond de ogen. Daardoor lijkt hij op een wasbeer, maar ook wel een beetje op een das.

Beide hondachtigen zijn alleseters en opportunisten, waardoor ze zich goed aan kunnen passen aan de seizoenen en verschillende leefomgevingen met betrekking tot beschikbaar voedsel. Maar waar de goudjakhals zich, naast kleinere dieren, waagt aan muskusratten, beverratten en reeën houdt de wasbeerhond het bij kleinere knaagdieren, kikkers, vis en vogels. Nu jaagt het ook een stuk lastiger op grotere dieren wanneer je klein bent en een gedrongen lijf en korte poten hebt. Met wortels, noten, knollen en vruchten vullen ze hun dieet verder aan.

Verblijfplaats en voortplanting

Hoewel de goudjakhals zich in uiteenlopende leefomgevingen redt, geeft de wasbeerhond de voorkeur aan vochtige loofbossen en gemengd bos met dichte ondergroei. Ze komen wel overeen in waar ze graag verblijven: verlaten hopen van bijvoorbeeld een vos of das, maar ook op een beschutte plek bovengronds, zoals in dichte ondergroei of riet. Daarnaast zijn beide monogame dieren die na de paartijd in de herfst/winter grote worpen (drie tot negen welpen) kunnen voortbrengen in de lente. Na enkele maanden worden de welpen groot en zullen ze met de ouders op pad gaan.

Inheems of exoot

Beide hondachtigen zijn inmiddels in Nederland gezien, maar de goudjakhals wordt beschouwd als een inheemse soort en de wasbeerhond als een exoot. De redenering is dat de goudjakhals zich op eigen kracht heeft verspreid van Zuidoost-Azië naar West-Europa. De goudjakhals is in Europa beschermd volgens diverse wetten, zoals

Goudjakhals

Wasbeerhond

de Habitatrictlijn uit 1992. Omdat het dier nieuw is in Nederland, valt het (nog) niet onder de Wet natuurbescherming. Daarvoor is aanpassing van de wet noodzakelijk. In principe mag op de goudjakhals niet worden gejaagd tenzij de betreffende provincie daarvoor ontheffing afgeeft in het kader van schadebestrijding. Dat mag bij de jakhals echter alleen als de gunstige staat van instandhouding is gewaarborgd (Habitatrictlijn).

De wasbeerhond wordt beschouwd als een exoot omdat het dier hier niet oorspronkelijk voorkomt en door menselijk handelen in Nederland is geïntroduceerd. Dat gebeurde in de eerste helft van de 20^e eeuw vanuit Zuidoost-Azië via West-Rusland en Oost-Europa, door respectievelijk uitzetting voor de jacht als nieuw jachtdier en ontsnapping van een aantal dieren uit pelsdierfokkerijen. De soort is niet beschermd in Europa en heeft ook geen beschermd

status in Nederland. In principe mag op wasbeerhonden dus worden gejaagd.

Gevolgen voor de Nederlandse natuur

Wat de betekenis is voor de natuur van een eventuele vestiging van goudjakhalsen is moeilijk te voorspellen en nog niet te zeggen door het lage aantal waarnemingen. Wel is bekend dat ze niet goed samengaan met wolven en deze daarom zullen mijden. Voor sommige boeren zal de goudjakhals misschien net als de wolf als een lastpak worden ervaren. Vorig jaar zijn in Friesland enkele schapen doodgebeten.

Volgens de Zoogdiervereniging zal het aantal wasbeerhonden in Nederland naar verwachting toenemen. De vraag is of vestiging zou kunnen leiden tot concurrentie om voedsel en schuilplaatsen met inheemse roofdieren. Daar is voorlopig nog niets over te zeggen. Of de goudjakhals en wasbeerhond

zich definitief gaan vestigen in Nederland, moet nog uitgewezen worden.

De goudjakhals, de wasbeerhond en de dierenambulance

Voor zowel de goudjakhals als de wasbeerhond hebben we bij de dierenambulance geen recente melding ontvangen, maar dit is niet ondenkbaar gezien waar ze vandaan komen en hun leefomgeving*. Beide soorten zijn redelijk in de buurt aangetroffen: een wasbeerhond bij Arnhem, een goudjakhals bij Zeist en in de Ooijpolder.

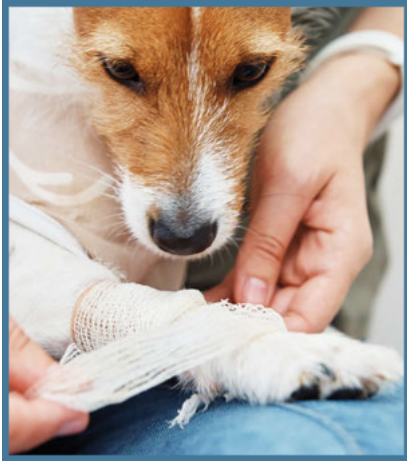
De kans is heel klein, maar kom je ze tegen in goede gezondheid, geef ze dan de ruimte en laat ze met rust. In het wild levende dieren moeten met rust worden gelaten. Natuurlijk zullen we reageren op een melding voor een zieke/gewonde goudjakhals of wasbeerhond. In overleg met betrokken partijen zullen we actie ondernemen als dat nodig is.

* *Negen jaar geleden hebben we een wasbeerhond opgehaald, deze is in de tijdelijke opvang overleden*

Rectificatie

In de vorige aflevering van de hondachtigen over de vos hebben we abusievelijk vermeld dat jagen op vossen verboden is. Natuurlijk had dit moeten zijn dat de vos niet beschermd wordt tegen de jacht. Dank aan een oplettende lezer.

WAT KOSTEN HUISDIEREN?

In 2022 heeft bijna de helft van de Nederlandse huishoudens een of meerdere huisdieren. De meeste huishoudens zijn in het bezit van een kat (~3 miljoen). Op de tweede plek komt de hond (~2 miljoen). Andere huisdieren worden minder vaak in huis genomen, maar wel in grotere aantallen, zoals vissen (~13 miljoen). Ongeacht welk huisdier en het aantal, er hoort goed voor gezorgd te worden. Dit betekent automatisch kosten voor de eigenaar. Denk daar vooraf goed over na, want als je een schattige kitten of puppy in je armen sluit ben je meteen verkocht. In deze serie gaan we in op de kosten voor huisdieren, verhoogde dierenartskosten, dierenverzekeringen

en hoe kosten te beperken. We trappen af met een overzicht van de kosten van huisdieren. Wat voor kosten komen er allemaal bij kijken? We nemen de verschillende type kosten voor de twee populairste huisdieren onder de loep: de kat en hond.

Eenmalig, terugkerend, onvoorzien

Bij eenmalige kosten, oftewel kosten die een enkele keer per dier gemaakt hoeven worden, horen bijvoorbeeld de aanschaf van het dier zelf, chippen en registreren, geschikte huisvesting (hok, kooi, terrarium, aquarium) en castratie. Maar dan ben je er nog niet, bepaalde kosten keren terug. Vooral de verzorging van een huisdier geeft terugkerende kosten. Denk bijvoorbeeld aan voer, bodembedekking, kattenbakvulling, ontwormen en ontvlooiën, vaccinaties en trimbeurten. Ook oppas- en pensioenkosten kunnen behoren tot de terugkerende kosten. De onvoorziene kosten zijn meestal onverwachts en moeilijk in te schatten. Dit komt omdat zowel ziekte(verloop) als ongelukken variëren en daarmee de kosten ook. Bijvoorbeeld lang-

durig medicijngebruik, misschien zelfs chemotherapie, een aanrijding door een voertuig of een ander incident resulteren in een ander prijskaartje. Onvoorziene kosten pakken vaak hoog uit door het moeten inschakelen van een dierenarts. Een dierenverzekering kan dan misschien uitkomst bieden. Op dierenartskosten en de dierenverzekering komen we later in deze serie terug.

Hoe hoog zijn de eenmalige en terugkerende kosten van huisdieren? Het Landelijk Informatie Centrum Gezelschapsdieren (LICG) heeft voor de kat en hond, maar ook andere dieren, gemiddelde eenmalige en terugkerende kosten berekend.

Wat kost een kat (gemiddeld)?

De eenmalige kosten voor de aanschaf van een kat variëren

tussen de 400 en 1300 euro. Dit wordt grotendeels verklaard door of het om een raskat met stamboom gaat. Voor de berekening van de eenmalige kosten van de kat zijn de volgende kostenposten meegenomen; castratie, een mandje, kattenbak, krabpaal, transportmand, eet- en drinkbak, borstel en twee speeltjes. Verder moet rekening gehouden worden met terugkerende kosten zoals voer, kattenbakgrit en reguliere dierenartskosten (vaccinatie, ontwormen en ontvlooiën). Bij de berekening van deze kosten is geen rekening gehouden met chippen en registreren, verzekering, vachtverzorging, eventuele oppas- en pensioenkosten en onverwachte dierenartskosten. Een landelijke chip-en registratieplicht is in voorbereiding; jaarlijks worden meer dan 60.000 katten als vermist opgegeven.

Wat kost een hond (gemiddeld)?

De eenmalige aanschaf van een hond varieert tussen de 400 en ruim 1600 euro. Deze variatie wordt veroorzaakt door de herkomst van de hond, bijvoorbeeld het buitenland, het asiel of van een beroepsfokker. Maar ook of de hond een stamboom heeft en de leeftijd (pup of volwassen). Bij de eenmalige kosten voor een hond zijn in de berekening het volgende meegenomen; chippen en registratie, mand en kleedje, halsband en riem, eet- en drinkbak, borstel, twee speeltjes en het volgen van één cursus. Ook voor de hond zijn er terugkerende kosten zoals voer, speelgoed

en reguliere dierenartskosten (vaccinatie, ontwormen en ontvlooiën). Maandelijks kost een hond gemiddeld ongeveer 50 euro, maar factoren zoals de grootte van de hond en het type voer kunnen dit verhogen naar 100 euro. Hier is geen rekening gehouden met een eventuele vervolgcursus, eventuele hondenbelasting, verzekering, trimsalon, pension, uitlaatdienst, castratie teef en onverwachte dierenartskosten.

Kort gezegd: het houden van een dier kost geld en bepaalde kosten blijven maandelijks terugkomen. Steeds vaker komen verwaarloosde dieren in het nieuws. Ook dieren

waar om financiële redenen niet meer voor gezorgd kan worden. Het is daarom zeer belangrijk om kosten mee te nemen in de beslissing om aan (nog) een huisdier te beginnen, zeker in deze tijd waarin vele kosten zijn verhoogd. Een huisdier verdient liefde en verzorging, een heel dierenleven lang. Heb je geen kat of hond, maar wel konijnen, knaagdieren, terrariumdieren, vissen, vogels binnenshuis en/of kippen? Of heb je interesse in de aanschaf van deze dieren? Op de website van het LICG zijn overzichten te vinden van de gemiddelde kosten.

Voor meer info: www.licg.nl

ACTIE BUIZERD OP DE N225

We kregen een melding van een passant die in de berm naast de N225 een buizerd zag die waarschijnlijk was aangereden, hij kon niet vliegen.

De ambulance hebben we op een naastgelegen weg geparkeerd en voordat we naar de drukke weg liepen hebben we gele veiligheidshesjes aangetrokken zodat we voor het verkeer duidelijk zichtbaar zouden zijn. Het was even zoeken want het was onduidelijk waar de buizerd precies zat. We vonden hem verderop in het maïsveld. Hij rende telkens voor ons weg, alle kanten op, tussen het maïs. Uiteindelijk hebben we hem toch kunnen vangen. Zijn rechtervleugel was duidelijk niet in orde.

We hoefden niet ver te rijden om de buizerd aan de overkant van de weg naar Avolare te brengen. Daar heeft hij in de opvang de nodige medische zorg gekregen. Hopelijk is hij volledig hersteld en weer losgelaten in zijn vertrouwde omgeving.

ACTIE

WERVINGSACTIE VOOR EXTRA DONATEURS EN SPONSORS

“WIJ HELPEN DIEREN, HELPT U ONS”

Doe je mee?

dierenambulancenederrijn.nl

Dierenambulance Nederrijn bestaat nu zeven jaar en is de opvolger van Dierenambulance Zuidwest Veluwe. Ik ben zelf ook zeven jaar bestuurslid en penningmeester van deze organisatie. In de achterliggende jaren hebben we als team van bestuur, medewerkers en vrijwilligers gebouwd aan de verbetering van de organisatie in velerlei opzicht.

Wat veel mensen niet weten is dat onze dierenambulance haar eigen inkomsten moet genereren, uit fondsen, subsidies, donaties, acties, schenkingen of uit nalatenschap. Met alle giften, groot en klein, is Dierenambulance Nederrijn enorm blij. Elke bijdrage wordt goed besteed. Want hulp verlenen aan dieren kost veel geld, iedere dag. Voor

brandstof en onderhoud van de ambulances die af en aan rijden. En voor materialen die nodig zijn om dieren in veiligheid te brengen of kortdurend op te vangen. Of voor kleding en opleiding om vrijwilligers professioneel hun werk te laten uitvoeren en de dagelijkse kosten van de meldpost en twaalfuurs opvang.

Daarom zijn we op zoek naar meer (vaste) donateurs en sponsoren, om 24 uur per dag hulp aan dieren te kunnen verlenen én om de robuustheid van de organisatie en de dienstverlening op een nog hoger niveau te brengen. Met een donateurs-wervingscampagne willen we dit kenbaar maken onder een breed publiek in ons werkgebied.

Reclamespotjes op TV van Dierenlot of de Dierenbescherming verhogen enerzijds de attentiewaarde voor dierenambulances en dus ook voor de onze, maar wekken anderzijds de indruk dat donaties aan DierenLot, maar ook aan de Dierenbescherming direct bij de dierenambulance terechtkomen. Soms denken men zelfs dat onze dierenambulance door de Goede Doelen loterijen (Postcode etc.) wordt gesponsord. Ook wordt wel gedacht dat dierenambulances volledig worden gefinancierd door gemeenten (of de dierenbescherming).

“Wij helpen dieren, help jij ons?” Doe je ook mee?

We proberen daarom bredere bekendheid te geven aan het feit dat Dierenambulance Nederrijn een zelfstandige organisatie is en eigen inkomsten moet genereren en dat Dierenambulance Nederrijn voor haar functioneren mede afhankelijk is van de bereidheid bij het publiek om te doneren.

Bij Dierenambulance Nederrijn worden donateurs bijna alleen via de verspreiding van haar magazine geworven, dat drie maal in het jaar wordt uitgebracht. Af en toe komt er een donateursaanmelding via de website binnen of als wij aanwezig zijn op markten, zoals de Molenmarkt in Wageningen of Renkum Bomvol.

Gezien de stijgende kosten op alle gebieden, als wel onze ambitie om steeds meer te professionaliseren, is een wervingscampagne om nieuwe en vaste donateurs aan onze organisatie te binden heel erg belangrijk. Eventuele sponsors, waarvan het aantal langzaam toeneemt, worden op ad hoc basis benaderd. Tijdens de wervingscampagne richten we ons ook op bedrijven in ons gebied.

Met trots willen we in de campagne laten zien waaruit ons werk bestaat, hoe onze vrijwilligers met enorm veel passie hulp verlenen aan dieren, en hoe we bovendien ook via

onder meer voorlichting en preventie werken aan het verbeteren van de zorg voor dieren en het voorkomen van dierenleed. En bovenal willen we duidelijk maken dat we ons belangrijke werk niet kunnen doen zonder steun van anderen.

*Izak Mauritz
Penningmeester*

ACTIE EGEL

Op een middag kregen we een heel bijzonder telefoontje van een winkel in Rhenen. Daar was een egel de winkel in komen lopen, gewoon via de voordeur! We wilden nog vragen of hij een boodschap kwam doen, maar het antwoord laat zich raden. De egel was ziek, had vliegeneitjes in zijn vacht en was aan het sniffen (niezen). We hebben de egel naar wildopvang Avolare gebracht waar hij hopelijk snel herstelt zodat hij zijn voedsel weer in de natuur kan gaan zoeken.

VANGACTIE SCHILDPADDEN

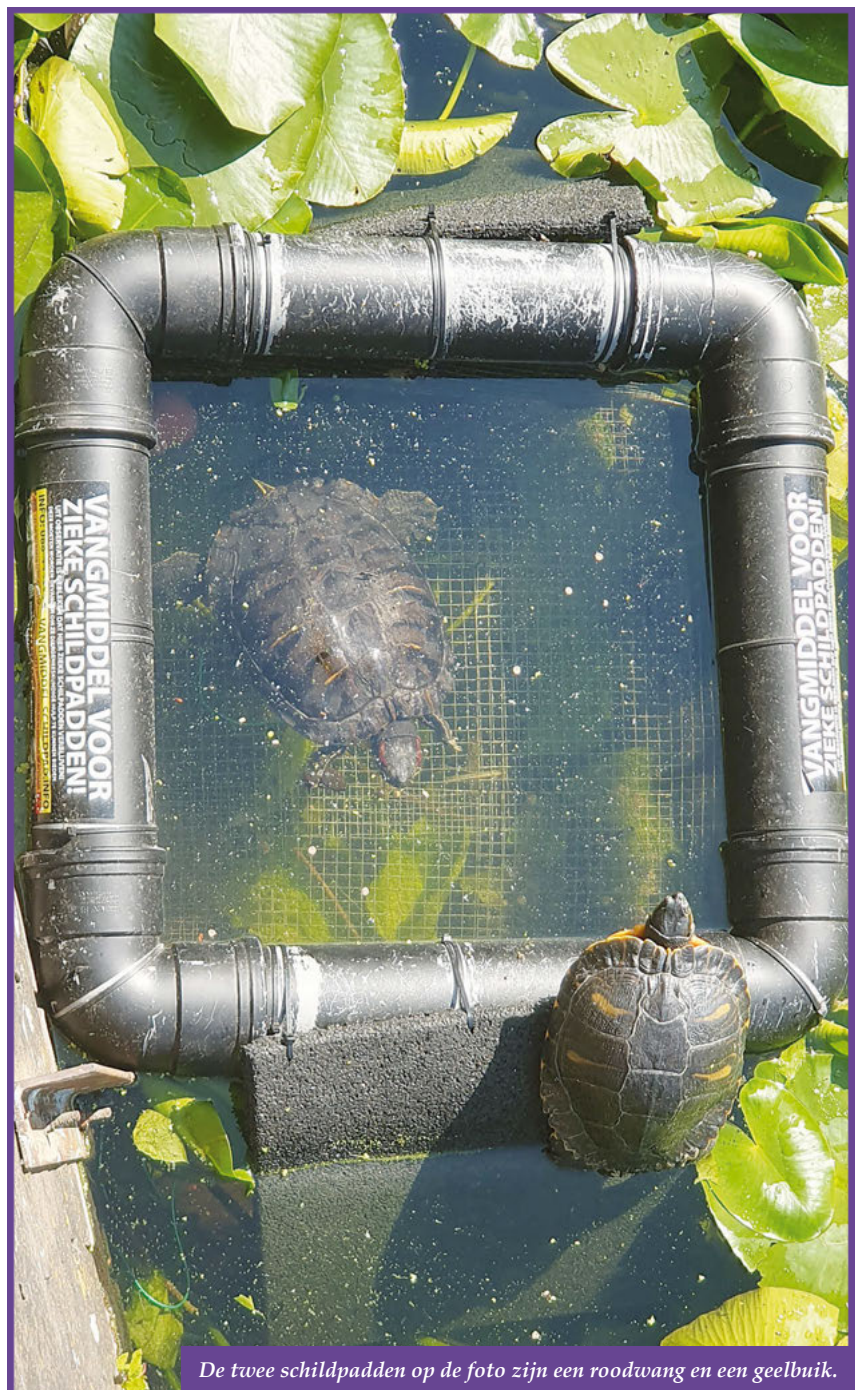
Deze zomer hebben we in samenwerking met schildpaddenopvang Harkema een vangkooi geplaatst in de Wageningse gracht. Martijne Vogelenzang heeft voor ons een beschrijving gegeven van het doel van deze actie en hoe het is verlopen.

Afgelopen voorjaar ben ik begonnen als vrijwilliger bij Schildpaddenopvang Harkema. Al gauw kwam het eerste verzoek: kun je eens kijken in de Wageningse gracht bij het Rijnbolwerk, daar zouden schildpadden zitten. En inderdaad, op dat moment zaten er zeker zeven schildpadden. Tijd om een vangkooi in het water te leggen. Dit mag echter niet zomaar. In openbaar water moet de eigenaar van het water toestemming geven. In dit geval is dat de gemeente Wageningen. Gelukkig was dit gauw geregeld. Zo kwam het dat op een maandagnacht Nick en Annabel van de schildpaddenopvang met veel moeite de val in de gracht konden leggen. Waarom doen we dat?

We hebben twee doelen. Het eerste doel is om schildpadden een betere overlevingskans te geven. Schildpadden die in het Nederlandse oppervlaktewater liggen zijn stuk voor stuk gedumpt of verweesd (weggelopen). Ze hebben dus een eigenaar gehad. Het lijkt ook zo mooi en bij de burens in de vijver leven ze ook, dus dan kan het ook wel in de sloot, of zoals in Wageningen, in de gracht. En ze liggen er al jaren! Helaas overleven schildpadden niet in onze Nederlandse wateren. Het is te lang, te koud. De

spijsvertering van de schildpad werkt alleen als het water warmer is dan achttien graden. Of

als hij zich kan opwarmen in de zon. In Nederland is dit maximaal vier maanden per jaar.

De twee schildpadden op de foto zijn een roodwang en een geelbuik.

In de tropische omgeving, waar ze van nature voorkomen, is die periode veel langer. De schildpad past zich niet aan de lage temperatuur in Nederland aan. In een veel te korte tijd moet de schildpad voldoende eten om genoeg reserves op te bouwen voor de lange winterrust. Dat lukt onvoldoende. Ze gaan daardoor elke winter iets magerder de rust in. Met als uiteindelijk resultaat dat ze de winterrust niet overleven en niet meer naar boven komen. Dat kan een jaar of zes duren. Naast te weinig eten, hebben ze ook te maken met allerlei ziektes en parasieten die in ons water zitten en waar ze steeds vatbaarder voor raken door het gewichtsverlies.

Het tweede doel van de vangactie is dat schildpadden hier niet thuis horen en daarmee de natuurlijke omgeving schade toebrengen. Ze eten insecten en planten die eigenlijk bedoeld zijn voor de inheemse diersoorten. Deze krijgen daardoor ook minder voeding en zullen wegtrekken of komen te overlijden. De schildpad kent eigenlijk geen natuurlijke vijand in ons water, waardoor deze zijn gang kan blijven gaan. De vijvers, sloten en grachten die

inmiddels schildpad vrij zijn, bloeien weer helemaal op, dat is super om te zien.

In Wageningen hebben we nu zeven schildpadden met de vangkooi uit de gracht kunnen halen*. Momenteel zitten er zeker nog vier in het water. De winterrust is inmiddels ingetreden. Het is nu afwachten wat er in het voorjaar weer boven komt. Hopelijk kunnen we ze volgend jaar allemaal eruit halen. De zeven die er al uit zijn gehaald waren stuk voor stuk enorm mager. Als ze in de opvang aankomen, worden ze in quarantaine gezet en behandeld tegen de meest voorkomende parasieten. Eenmaal op gewicht en vrij van ziektes mogen ze de rest van hun leven in een van de grote bassins van Harkema blijven wonen.

Zie je een schildpad en kun je hem oppakken, doe dit dan alsjeblieft. Bel vervolgens onze dierenambulance. Woon je in een andere regio en wil de plaatselijke dierenambulance niet komen of adviseert deze de schildpad terug te zetten? Doe dit alsjeblieft niet en bel dan: 088 4440700, het nummer van Schildpaddenopvang Harkema.

*Dit jaar zijn een flink aantal schildpadden, in totaal circa 50, vanuit Dierenambulance Nederrijn naar Harkema gegaan. Gebracht door melders of elders gevangen en door ons opgehaald.

ACTIE POSTDUIF IN RHENEN

In Rhenen was een postduif gestrand, vijf hoog op een balkon van een flat. Hij was hongerig, erg moe en vloog niet meer weg. Onze dienstdoende collega's zijn er heengegaan. Bij aankomst hebben ze de duif onderzocht. De duif was mager en inderdaad niet meer in staat weg te vliegen.

Postduiven vliegen zonder uit te rusten. Ze halen een snelheid van 130 km per uur en leggen vaak enkele honderden kilometers af, soms zelfs wel meer dan 1000. Hoeveel kilometer deze postduif had gevlogen weten we niet, maar hij was wel uitgeput. Alle postduiven zijn geringd. We hebben het nummer op de ring uitgelezen. Met het nummer konden we via de website van de duivensportbond de eigenaar uit Zwolle achterhalen.

We hebben de duif een nachtje met water en voer laten aansterken, zodat de eigenaar de volgende dag de duif weer gezond en wel op de meldpost in Heelsum kon ophalen.

ACTIE

GESPOT

In de rubriek 'Gespot' laten we natuurvrienden, vogelaars en fotografen aan het woord over hun bijzondere waarnemingen. Deze keer hebben we een zeer bijzondere editie van Gespot. We zijn trots om fotografe Esther Meijer uit Ede aan het woord te mogen laten in onze rubriek. We kennen Esther van de prachtige reportage die ze van onze vrijwilliger Tineke Pleijsier maakte.

Eén van de dingen die ik zo leuk vind aan fotografie is in bepaalde situaties te zijn, terecht te komen en te ervaren waar ik nooit van heb durven dromen. Het is een soort toestemming om aanwezig te zijn in een moment waar je normaal gesproken eigenlijk niet zomaar kan of mag zijn. Om te kijken, te zien en vast te leggen.

Esther Meijer

Tineke en de dierenambulance

Vorig jaar was ik in opdracht van Vrijwilligers Centrum Wageningen op bezoek bij

Dierenambulance Nederrijn om een portret te maken van vrijwilliger Tineke Pleijsier. Als je het dan hebt over bijzondere situaties, of eigenlijk bijzonder

werk, dan is dat zeker ook het werk van Tineke en haar collega's. Hoe zij met zo veel liefde en aandacht voor dieren zorgen vind ik heel mooi om te zien.

Tineke en egel

Spontaan portret

Bijna onopgemerkt maak ik een serie van wat zich voor mijn camera afspeelt. Met af en toe een kleine onderbreking om op het juiste moment een spontaan portret te maken. Het staat voor mij voorop dat iedereen zichzelf kan zijn en de bezigheden zo minimaal mogelijk worden verstoord. Zo ontstaat er een écht, compleet beeld van de gebeurtenis of werkzaamheden. Tijdens mijn aanwezigheid werd een egeltje voorzichtig en nauwkeurig door Tineke gecontroleerd en gewogen.

Tineke en gaai

Helaas was deze te licht van gewicht om de winter te overleven en werd het om deze reden naar de egelopvang gebracht.

Ieder mens is uniek

De unieke eigenschappen en puurheid van de mens fascineren mij. Zij inspireren en motiveren mij om mijn best te doen om mensen precies zo te fotograferen zoals ze zijn, in al hun vormen, kleuren, emoties en gebeurtenissen. Puur, écht en in hun natuurlijke omgeving.

Met mijn unieke perspectief, aandacht voor de mens en met mijn oog voor detail creëer ik met veel liefde en enthousiasme kleurrijke portretten en verhalende series. Dit doe ik voor sociale, groene, creatieve en ambachtelijke bedrijven en organisaties.

Een gelukkig mens

Misschien ben ik een idealist of romanticus, maar in mijn ogen is ieder mens uniek. Het motiveert mij om mensen op hun best op de foto te zetten. Al zolang ik mij kan herinneren help ik graag mensen. Ik ben een gelukkig mens als ik hen blij kan maken met mijn foto's en daardoor iets kan betekenen voor een liefdevolle en kleurrijke wereld.

Foto's: Esther Meijer

Je kunt verder met Esther en haar werk kennismaken op www.esthermeijerfotografie.nl

SERVAL VALT UIT RAAM

ACTIE

Weet je wat een serval is? Een serval is kleiner dan een tijger maar groter dan een kat en heeft opvallend lange poten. Servals zijn Afrikaanse katachtige roofdieren, die eigenlijk niet als huisdier gehouden kunnen worden. Toch hebben wij een serval in onze ambulance vervoerd. Het dier was uit het raam gevallen en had daar drie gebroken poten, rugletsel en een gekneusde staart aan overgehouden. Op verzoek van de eigenaar hebben wij de serval naar het Universitair Dierenziekenhuis in Utrecht gebracht. Naar verluidt is de operatie aan de rug goed verlopen en lijkt het dier gelukkig zijn val te hebben overleefd.

Vanaf 1 januari 2024 is het verboden om een serval als huisdier te houden. Het dier staat namelijk niet op de zogeheten 'positieflijst'.

MAAK VAN JE KAT GEEN ZWERFKAT: CHIP!

Het is algemeen bekend dat katten “kwijtraken”, bijvoorbeeld omdat ze per ongeluk ontsnappen of in een bestelwagen kruipen. Wanneer je huisdier gechipt is, vergroot dit de kans dat het veilig bij je terugkomt. Voor katten is het chippen nog niet verplicht al is het een kwestie van tijd dat dit wel verplicht zal worden. Het chippen van je kat is een kleine stap die een groot verschil kan maken. Het geeft gemoedsrust en vergroot de kans op een hereniging met je huisdier als het ooit wordt vermist.

De chip wordt met een klein prikje ingebracht onder de huid in de nek. De chip bevat een uniek nummer dat gekoppeld wordt aan de contactgegevens van de eigenaar, in de database waar hij is geregistreerd. Deze registratie van gegevens is belangrijk: check regelmatig of je gegevens zoals adres en telefoonnummer nog up to date zijn. Dierenartsen, asielen en de dierenambulance kunnen eigenaars direct benaderen als hun dier is gevonden.

Als dierenambulance halen wij erg veel katten op zonder chip en dat frustrleert soms enorm. Wij willen graag bijdragen aan het terugbrengen van het aantal zwerfkatten. Daarom hebben een aantal collega's een training gehad om katten te chippen en zijn zij nu geregistreerd als erkend chipper.

Helaas zijn er erg veel zwerfkatten. Ze zijn de weg kwijtgeraakt nadat ze de eerste keer buiten kwamen, achtergebleven op bijvoorbeeld een camping enzovoort. Sommigen waren nog niet geneutraliseerd en hebben een of meer nesten voortgebracht.

Vanaf 1 oktober 2023 zijn wij gestart met het op afspraak chippen. Omdat wij geen consult hoeven te berekenen kunnen wij dit doen voor een bedrag van 25 euro. Donateurs krijgen bovendien vijf euro korting. Wij zorgen meteen dat de kat wordt geregistreerd. Een kleine moeite voor ons

met hopelijk een groot effect. Controleer wel regelmatig of je gegevens nog kloppen.

Om een afspraak te maken voor het chippen van een kat, verzoeken wij je om contact op te nemen met telefoonnummer 06-83135380 of een mail te sturen naar:

chippen@danederrijn.nl. Wij zullen dan in overleg een tijdstip inplannen. Bovendien bieden wij de service om bij je thuis langs te komen voor het chippen vanaf twee katten, deze hoeven niet persé van dezelfde eigenaar te zijn. Het thuis chippen is ideaal voor katten die in de stress raken bij het vervoer.

KAT BELLE NA MEER DAN VIJF JAAR TERUG BIJ BAASJE

Huiskatten die gechipt zijn kunnen hun baasje met een beetje hulp terugvinden als ze vermist zijn geraakt. Zo werd enkele maanden geleden een kat die al meer dan vijf jaar kwijt was, totaal onverwacht toch nog bij de eigenaar teruggebracht door onze dierenambulance. De kat was weggelopen van de eigenaar op de camping in Elst en werd daar door bezoekers gevoerd. Daardoor heeft hij het overleefd. Iemand die de kat vaker voerde begon zich zorgen te maken en belde de dierenambulance, en toen bleek de kat gechipt te zijn.

Een chip maakt ons werk veel eenvoudiger. Door de chip hadden we de kat binnen een dag weer terugbezorgd bij de eigenaar. De kinderen van

het gezin van kat Belle, die eigenlijk al afscheid hadden genomen van haar, konden wel huilen van blijdschap toen bleek dat Belle gewoon nog leefde en kernegezond was.

Maar van alle meldingen van zwerfkatten die we bijna elke dag krijgen, heeft een groot deel géén chip en dan is het erg moeilijk om de eigenaar te vinden. Na facebook-acties en werk van Amivedi, een organisatie die helpt bij vermiste huisdieren, belandt zo'n kat dan uiteindelijk toch nog regelmatig bij een asiel zonder dat de eigenaren dit weten. En het is natuurlijk bijzonder naar voor het dier als een kat lang zwerft en niet door burens wordt bijgevoerd, zoals bij Belle wel het geval was.

TIPS OM EGELS IN JE TUIN TE HELPEN

Het gaat niet goed met de egel in Nederland

Dit najaar zijn er tijdens de nationale egeltelling weer minder egels geteld dan vorig jaar. Het kan zijn dat de dieren door het warme en droge weer in de herfst minder goed aan voedsel kunnen komen, doordat de wormen en slakken die ze eten dieper in de grond zitten.

Ook hebben egels steeds minder ruimte om te leven of worden overreden. Ze hebben voeding, een veilige schuilplaats en veilige doorgangen nodig om zich te verplaatsen.

Foto Mart Spijker

Hoe help je de egel het hele jaar door?

Je kunt egels het hele jaar door helpen, vooral tussen maart en december kunnen ze jouw hulp goed gebruiken. Wanneer de temperatuur nog boven het vriespunt is gaan egels actief op zoek naar voedsel. De egel bouwt dan een energiereserve op voordat het in winterslaap gaat. Hieronder staan tips hoe je de egels daarmee kunt helpen.

Eind maart, begin april ontwaakt de egel. Dit is afhankelijk van de temperatuur en de energiereserve. Als een egel in het voorjaar ontwaakt is het tot 30% van zijn lichaamsgewicht kwijtgeraakt. Zodra de temperaturen boven twaalf tot vijftien graden komen, worden egels actiever en gaan ze op zoek naar eten om op gewicht te komen.

Eenmaal op krachten breekt in mei de paringstijd aan. In juni

of later in de zomer bouwen ze vaak een nestje. Meestal beschut onder een haag, een stapel takken, in een composthoop of in het egelhuis waarin ze overwinterd hebben. De verzorging van de jongen vergt veel energie van de ouders en vindt plaats van juni tot augustus.

Egels die aan het eind van de zomer geboren worden, kunnen niet voldoende lichaamsgewicht opbouwen om de winter door te komen. Deze kleine egels worden door ons opgehaald en naar de egelopvang gebracht waar ze de gelegenheid krijgen om de winter door te komen.

Zes tips om van jouw tuin een egelparadijs te maken.

Tip 1: Egels bijvoeren

Egels gaan zelf altijd op zoek naar insecten, slakken en larven. De voeding die je egels geeft is bijvoeding. Help de egels door een schaal met kattenbrokjes op een droge plek neer te zetten. Kunnen katten de brokjes opeten, zet dan een omgekeerde krat over het voer met een kleine opening waar

Jonge egels

alleen de egel door kan. Onder de krat blijft het voer ook droog.

Zorg voor een schaalje water. Geef géén melk aan egels; egels kunnen geen lactose verwerken. Ze kunnen er diarree van krijgen en zelfs doodgaan.

Plaats het voer en het water altijd minstens drie tot vier meter van het egelverblijf, zodat de dieren niet verstoord worden tijdens hun (winter) slaap. Na het eten zal de egel weer gewoon in winterslaap gaan.

Tip 2: **Laat bladeren liggen**

Voor egels is een tuin zonder bladeren een tuin zonder beschutting. En juist die beschutting hebben ze hard

nodig tijdens de koude en vochtige wintermaanden. Laat daarom de bladeren in je tuin zoveel mogelijk liggen; dat is ook goed voor je tuin.

Tip 3: **Plaats een egelhuis**

Met een egelhuis zitten de egels er altijd warmpjes bij, ook in de koude wintermaanden. Het is een ideale schuil- en nestplaats. De smalle doorgang zorgt ervoor dat andere dieren zoals katten niet bij het huisje kunnen komen. Plaats het egelhuis op een rustige plek in je tuin onder wat begroeiing. Zorg voor een laagje droge bladeren op en rondom het egelhuis. Hiermee is de kans nog groter dat de egel zijn plekje vindt in het huis.

Tip 4: **Maak een egelsnelweg**

Egels verplaatsen zich vaak van de ene tuin naar de andere. Maak het ze makkelijker door een kleine opening te maken in je schutting van ongeveer 14x14 cm. Zo kunnen ze ook naar de tuin van je burens, zonder dat ze de weg hoeven over te steken. Dat is wel zo veilig!

Tip 5: **Wees voorzichtig met gras maaien en onkruid wieden**

Egels zijn vooral 's nachts actief en slapen overdag. Laat een robotmaaier alleen overdag draaien. Dus nooit 's nachts. Zo kun je altijd een oogje in het zeil houden. Ook bij het omspitten van composthoppen is het belangrijk om goed op te letten. Egels kunnen zich gemakkelijk verschuilen tussen je tuinafval.

Tip 6: **Gebruik geen chemische bestrijdingsmiddelen**

Heb je slakken in je tuin en loopt er een egel bij jou rond? Dan heb je geluk! Egels eten namelijk slakken. Zo helpen egels in jouw tuin de slakken op een natuurlijke manier te bestrijden. Chemische bestrijdingsmiddelen kunnen nuttig zijn tegen insecten en slakken. Maar juist deze dieren vormen het diner van de egels in je tuin. Deze middelen kunnen vervolgens in het lichaam van de egel terecht komen, en dat is gevaarlijk.

TIPS VOOR HET HERKENNEN VAN VOGELS

Koperwiek of kramsvogel

Sommige vogels zijn lastig uit elkaar te houden. In deze rubriek geven we tips voor het herkennen van vogels die veel op elkaar lijken. Geluid, gedrag, een patroontje op de veren: het helpt om ze uit elkaar te houden. Deze keer kiezen we voor de koperwiek en de kramsvogel. Deze vogels zijn familie, want ze horen net als de merel en de lijster tot de lijstersoorten, maar ze zijn minder bekend. Je moet goed kijken om ze uit elkaar te houden maar met wat tips lukt dat best.

Noordelijke lijsters

Als in de herfst de bladeren van de bomen en struiken beginnen te kleuren en de kou invalt, komen ze met z'n allen uit het noorden, uit Scandinavië: de koperwieken en de kramsvogels. Twee lijstersoorten die enigszins op elkaar lijken, maar toch ook wel verschillen als je goed kijkt. Koperwieken zijn echte doortrekkers en wintergasten en trekken in grote getale door Nederland. Op het hoogtepunt van de trek passeren er miljoenen binnen enkele weken. Ze 'vallen de struiken

in' waar ze grote hoeveelheden bessen eten. Bij ringstations worden veel koperwieken in netten gevangen en dan geringd. Zo is bekend geworden dat ze grote afstanden afleggen om slecht weer te ontwijken. Als het weer dan weer verbetert keren ze terug naar hun oude plaats.

Koperwieken broeden alleen in Scandinavië; je zult dus nooit een koperwiek in de zomer in je tuin aantreffen. Kramsvogels daarentegen broeden ook in Centraal en West Europa, tot

Koperwiek

Kramsvogel, foto Hanneke Roeper

in Oost-Nederland, al is het bij ons wel een steeds schaarser wordende broedvogel geworden. Kramsvogels broeden in kolonies, met nesten in dicht bij elkaar staande groepjes bomen en het liefst in berkenbomen. Wie zich binnen de kolonie waagt riskeert agressieve krenten, stootduiken en vrijelijk spuiten met uitwerpselen.

In de winter zitten koperwieken en kramsvogels soms bij elkaar in een groepje en dan zie je goed de verschillen.

Uiterlijke verschillen

De koperwiek is kleiner, zelfs iets kleiner dan de zanglijster die je kent uit je tuin. Een

koperwiek heeft een donkerbruine kop en een opvallend witte wenkbrauwstreep en mondstreep. Koperwieken hebben roestrode flanken en de borst is zwaar donkerbruin gestreept. De roestrode oksels vallen vooral op als ze opvliegen.

De kramsvogel is een grote, vrij plompe vogel, maar wel weer iets kleiner dan de grote lijster, die je nooit in je tuin ziet maar in het vroege voorjaar wel hoog in de bomen kunt horen. De kramsvogel heeft een grijze kop met een vaalwitte wenkbrauwstreep, een oranje borst en bruine bovenrug, een grijze onderrug en stuit.

Vliegen en habitat

De koperwiek vliegt als een zanglijster. De koperwiek vliegt van struik naar struik. De kramsvogel is een zware vlieger met een lichte golvende vlucht. Je ziet ze meer in open terrein. Zo slapen ze gezamenlijk en prefereren de grond boven bosjes of bomen.

Geluid

Het geluid van een koperwiek in de vlucht is een vrij hoog, langgerekt en schraal ziehh. De kramsvogel is veel luidruchtiger; de zang heeft een korte reeks van kwetterende klanken. Van groepen kramsvogels in de vlucht hoor je het kenmerkende *tsjakke-tsjakke-tsjak* en bij alarm een ratelend geluid.

TIPS VOOR VOGELS VOEREN IN DE WINTER

Door vogels naar je tuin te lokken, help je de vogels maar je hebt er zelf ook veel plezier van.

Om de kou te trotseren, moeten vogels in de winter meer eten dan in de zomer. Maar juist in de winter kunnen vogels weinig insecten, zaden of bessen vinden, zeker als het vriest of sneeuwt.

Door de vogels te voeren help je ze de winter door te komen. Let wel op wat je ze voert. Geef nooit menselijke etensresten want die bevatten niet voldoende voedingsstoffen en zijn meestal te zout. Hetzelfde geldt voor onze pindakaas. Een geschikt aanbod van vogelvoer in je tuin of op je balkon bestaat uit zaden, pinda's en vetten.

Iedere vogel heeft zijn eigen voedselvoorkeur. Hoe meer soorten voer in je tuin te vinden zijn, hoe groter de diversiteit aan vogels die je tuin zullen bezoeken. In principe heeft een tuin al een grote rijkheid aan voedsel te bieden. Tussen de afgevalen blaadjes wemelt het van de spinnetjes, kevertjes en ander bodemleven. Voor vogels zoals de merel en de heggenmus waardevol voedsel in de winter. Maar met een bladblazer blaas je niet alleen blaadjes maar ook het bodemleven weg. Gebruik gewoon een hark.

Bijna alle vogels zijn gek op zonnebloempitten en pinda's. Lijsters en roodborstjes houden van meelwormen maar ook van fruit, krenten en rozijnen. Vetproducten zoals vetbollen

zijn een waardevolle bron van natuurlijke energie voor alle vogels. Vetbollen zijn overal te koop maar gebruik geen vetbollen in plastic netjes. De netjes zijn gevaarlijk doordat ze er met hun snavel of pootjes in verstrikt kunnen raken.

Let op dat door het voeren vogels niet ten prooi vallen aan katten. Vooral vogels die het liefst op de grond eten zijn vaak het slachtoffer van een jagende kat. Heb je zelf een kat of komen er veel katten in je tuin, dan is de ideale locatie voor je voederplaats een plek waar geen planten of struiken staan. Kies een voederplaats op een paal of een voersilo die je kunt ophangen. Dit verkleint de kans op een hinderlaag zodat de vogels het voer rustig kunnen opeten.

ACTIE LEPELAAR

We kregen meerdere meldingen over een lepelaar met een gebroken vleugel aan de Nederrijn in Wageningen. We zijn drie keer naar de vogel op zoek geweest. De eerste twee keer konden we hem niet vinden. De derde keer hebben we de lepelaar gevonden maar het bleek een lastig bereikbare plek. Prikkelraad en hoog gewas belemmerden ons om bij het dier te komen. Dat frustreerde enorm. Uiteindelijk besloten we de brandweer om hulp te vragen. Nadat de situatie was uitgelegd waren ze gelukkig meteen bereid om ons te helpen. Met behulp van een bootje van de brandweer konden we bij de lepelaar komen en slaagden we erin hem te pakken. Helaas bleek de vleugel dermate gebroken dat de lepelaar uit zijn lijden moest worden verlost. Maar dat is altijd nog beter dan het dier langer te laten lijden.

Dank aan de Brandweer Wageningen.

UPDATE MARKERINGEN HOOGSPANNINGSKABELS

In september, na het broedseizoen, zouden door TenneT draadmarkeringen worden aangebracht aan de hoogspanningskabels in het Binnenveld en bij de Pabstendam. Het plan moest echter eerst ter goedkeuring aan de Inspectie Leefomgeving en Transport (ILT) worden voorgelegd. De ILT is toezichthouder van het ministerie van Infrastructuur en Waterstaat. Zonder goedkeuring krijgt TenneT geen toestemming om de gewenste werkzaamheden aan hun hoogspanningsnet uit te voeren. Nadat een eerste plan in juli was afgekeurd, is in september een tweede operationeel plan ingediend. Daaraan is ook een uitgebreide risicoanalyse toegevoegd. Omdat het ook voor het ILT het eerste droneproject betreft, kost het verkrijgen van goedkeuring de nodige tijd. De markeringen zijn inmiddels al wel besteld.

De drone die de markeringen gaat ophangen

Firefly markering

Dat de markeringen ook aan de kabels bij de Pabstendam hard nodig zijn, bleek weer eens in juli toen de dierenambulance een jonge lepelaar met een gebroken vleugel moest ophalen. De brandweer was daarbij nodig omdat de plek lastig bereikbaar was. De lepelaar moest helaas uit zijn lijden worden verlost.

PANDA BIJ DE PANDA'S

Een tijd geleden hebben wij bij de dierentuin in Rhenen een katje opgehaald dat in het pandaverblijf zat. Ze was nog jong, niet gechipt en enorm angstig; een kleine tijgerin. Blazen, krabben en bijten; ze moest met handschoenen aan worden benaderd.

Omdat ze een paar dagen moest wachten voor ze bij de dierenarts terecht kon, bleef ze bij ons op de meldpost. Inmiddels had de kat de naam Panda gekregen. Ze werd gechipt en gesteriliseerd. Voor herstel moest ze daarna nog

een paar dagen bij ons blijven. Dus er werd besloten om haar aan ons te laten wennen.

Panda was aanvankelijk erg angstig, maar langzaam begon ze toch te socialiseren. Ze werd nieuwsgierig, speels en begon zowaar een knuffelkont te worden. Tja, wat doe je dan? Bij de meldpost houden was geen optie. Vooral in de wintermaanden zou ze dan veel alleen zijn wat niet goed is voor de socialisatie. Via via hebben we iemand bereid gevonden om Panda in huis te nemen om verder

te socialiseren. Na twee maanden bij ons op de meldpost te zijn geweest is ze opgehaald door haar nieuwe baasje. We zijn enorm blij dat het nu erg goed gaat en dat ze inmiddels een liefdevolle band heeft met haar nieuwe baasje. We zijn ook blij dat wij een katje hebben kunnen redden van een leven zonder thuis. Onze vrijwilligers missen haar, want na ruim twee maanden is er toch een band opgebouwd.

DONATEUR WORDEN OF EEN GIFT DOEN

Onze stichting heeft de Anbi status en is CBF erkend. Wanneer je donateur wordt of een gift doet aan Dierenambulance Nederrijn is dit fiscaal aftrekbaar. Meer informatie kun je vinden op: <https://www.belastingdienst.nl/wps/wcm/connect/nl/afrek-en-kortingen/content/verschil-periodieke-giften-gewone-giften>

Wil je geen donateur worden, maar wel een gift doen dan kun je een donatie overmaken op: NL 91 ABNA 0501 6756 47 ten name van Stichting Dierenzorg Nederrijn.

Dierenambulance Nederrijn	06-53871861
Dierenpolitie	144
Politie	0900-8844
Jachttopzichter gaat via het algemene nummer van de politie	
Algemeen alarmnummer	112
RijksWaterStaat	0800-8002
Amivedi (landelijk meldpunt vermiste en gevonden huisdieren)	
Renkum, Wageningen, Ede, Bennekom, Veenendaal	088-0064643
Rhenen, Achterberg, Elst (Utr)	088-0063313

Tarieven per 1 september 2023

Ambulanceritten

U kunt ons bellen voor taxiriten voor vervoer van uw dier naar bijvoorbeeld dierenarts, trim-salon of pension. Voor meer informatie, tarieven of een afspraak kunt u bellen met 0653871861

Rit Tarieven*

- Basis ritprijs € 40,00
- Postduiven € 10,00

Toeslagen op de basis ritprijs:

- Buiten de regio v.a. stadsgrens € 0,60
- Afleveren bij dierencrematorium Grebbhof € 10,00
- Afleveren bij dierencrematorium Maashorst in Uden € 60,00 (100 km à 0,60)
- Afleveren bij dierencrematorium Kollweidehof in Heelweg € 78,00 (130 km à 0,60)
- Faculteit diergeneeskunde in Utrecht € 75,00

Administratiekosten indien men per factuur wil betalen € 7,50

Opmerking: afwijkende prijzen uitsluitend in overleg met coördinator of bestuur.

Overig

- verhuur van vangkooi, bench of petcaddy € 10,00 p/w
- aanbieden ter destructie
 - tot 25 kg € 15,00
 - vanaf 25 kg € 25,00

Tarieven zijn ook te vinden op onze website: www.dierenambulancenederrijn.nl of op aanvraag. Bel ons over wat de mogelijkheden zijn, we zoeken samen met u naar een oplossing.

* typefouten en tariefwijzigingen onder voorbehoud